

Oversigt over (kendte) afgørelser, hvor CMS/MIRCOM ikke har fået dom for deres krav

Dom af 21. januar 2019 afsagt af Retten i Aalborg

Sagen var løftet ud af småsagsprocessen, og sagsøgte var repræsenteret ved advokat.

Retten frifandt sagsøgte under henvisning til, at sagsøgte og hans samlevers forklaring om, at netværket havde været uden kode, måtte lægges til grund, og at de aftalevilkår, der fremgik af sagsøgte aftale med hans internetudbyder, var uden betydning i den forbindelse. Retten fandt, at det ikke kunne udelukkes, at andre end sagsøgte eller nogen fra sagsøgte husstand havde misbrugt hans IP-adresse.

Dom af 6. februar 2019 afsagt af Retten i Kolding

Sagen var løftet ud af småsagsprocessen, og sagsøgte var repræsenteret ved advokat.

Retten frifandt sagsøgte. Retten konstaterede i sin begrundelse, at CMS havde bevisbyrden, og at CMS kunne have benyttet sig af retsplejelovens regler om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder.

Da en sådan bevissikring ikke var foretaget, og idet der heller ikke var fremlagt andre beviser, fandt retten det ikke mod sagsøgte forklaring om, at han ikke havde downloadet den pågældende film, bevist, at sagsøgte havde krænket nogen rettighed.

Dom af 11. marts 2019 afsagt af Retten i Aarhus

Sagen blev behandlet i småsagsprocessen og sagsøgte var selvmøder.

Retten frifandt sagsøgte med en tilsvarende begrundelse som i den ovenfor nævnte dom af 6. februar 2019. Retten bemærkede, at der "ikke under sagen [har] været nærmere bevisførelse om, hvorvidt den trådløse forbindelse var sikret ved krænkelsen, om hvorledes kontrolarbejdet i den foreliggende sag er udført, og om sikkerheden for, at krænkelsen er begået af [sagsøgte], hvis det lægges til grund, at internetforbindelsen ikke har været tilstrækkelig sikret, jf. U2011.1736 H."

Dom af 1. maj 2019 afsagt af Københavns Byret

Retten frifandt sagsøgte under henvisning til, at det ikke var bevist, at det var ham personligt, der havde foretaget den omhandlede fildeling.

Sagsøgte havde forklaret, at han havde udleveret koden til netværket til en række personer, der kom i hans lejlighed.

Retten henviste i den forbindelse til Østre Landsrets dom af 5. september 2008, 23. afd. sag nr. B-19-08, og dommen gengivet i U 2009.280 V.

Retten bemærkede i tilknytning hertil, at det ikke er et lovkrav, at trådløse internetforbindelser skal forsynes med adgangskode og, at der heller ikke efter lovgivningen er forbud mod at overgive adgangskoden til andre. Det var herefter ikke op til sagsøgte at bevise, at det var ham, der havde krænket de pågældende ophavsrettigheder, og der gjaldt heller ikke nogen formodning herfor.

[Dom af 22. maj 2019 afsagt af Retten på Frederiksberg](#)

Sagen var løftet ud af småsagsprocessen og sagsøgte var repræsenteret ved advokat.

Retten frifandt sagsøger under henvisning til, at CMS under alle omstændigheder ikke havde godtgjort sit krav, allerede fordi, den omhandlede film – hvis den overhovedet var forsøgt downloadet som hævdet af CMS – ud fra CMS' egne oplysninger, som der ikke var redegjort nærmere for under sagen, formentlig alene var downloadet med 53 %. Der forelå heller ingen oplysninger om, hvilken betydning dette i givet fald havde for berettigelsen af CMS' påstand. Der forelå heller ingen oplysninger om, hvorvidt og i givet fald på hvilken baggrund nogle oplyste talstørrelser for den såkaldte "SwarmSize" kunne godtgøre, at der var sket deling af den omhandlede film og i givet fald i hvor mange tilfælde.

Dommen indeholder herudover en række obiter dicta, herunder i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt det kunne have betydning, at det nu – efter Østre Landsrets kendelse af 7. maj 2018, gengivet i U 2019.2019 – måtte lægges til grund, at der var sket en krænkelse af sagsøgtes menneskerettigheder ved den kendelse om udlevering af sagsøgtes personoplysninger, som var de oplysninger, der havde gjort det muligt for CMS overhovedet at rejse sagen.

Det er endvidere anført i dommens begrundelse, at der på baggrund af landsrettens kendelse af 7. maj 2018 kunne rejses det spørgsmål, om anvendelsen af MaverikMonitor forudsætter, at rettighedshaverne selv gør deres film tilgængelige på nettet, og hvilken betydning

dette i givet fald måtte have for spørgsmålet om, hvorvidt der forelå efterfølgende krænkelse af ophavsretten og i så fald på hvilket grundlag.

Sagsomkostningsafgørelse truffet af Retten på Frederiksberg den 9. juli 2019

I sagen, der var løftet ud af småsagsprocessen, havde CMS, umiddelbart inden sagen skulle hovedforhandles, indgået forlig med sagsøgte, der var repræsenteret ved advokat, om betaling af 56 kr., selv om CMS i stævning og påstandsdokument havde nedlagt sædvanlig påstand om betaling af 7.500 kr. Det fremgik af forliget, at sagsøgte ikke erkendte at have krænket nogen ophavsrettigheder, og at betaling af de 56 kr. alene skete for at undgå at bruge en dag i retten.

CMS gjorde i forhold til spørgsmålet om tilkendelse af sagsomkostninger gældende, at CMS måtte anses for at have vundet sagen. CMS anførte til støtte herfor, at CMS med forliget havde opnået det, som CMS ønskede med sagsanlægget, nemlig at få sagsøgtes ophavsretskrænkelser bragt til ophør samt at have opnået "et rimeligt vederlag."

Retten fastslog, at CMS skulle anses for at have tabt sagen og tilkendte sagsøgte sagsomkostninger.

Dom af 6. september 2019 afsagt af Retten på Frederiksberg i sag BS-45855/2018-FRB

Sagen var løftet ud af småsagsprocessen, og sagsøgte var repræsenteret ved advokat.

Sagen drejede sig om filmen "Homefront".

Retten afviste sagen under henvisning til, at CMS ikke ved det aftalegrundlag, CMS havde fremlagt (aftaler med Millenium Films og NU Image Inc.), havde dokumenteret at være påtaleberettiget i forhold til de påståede ophavsrettighedskrænkelser.

Retten præmisser lyder:

"Det fremgår af den amerikanske copyright database, at rettighedshaver til filmen "Homefront" er selskabet, Homefront Productions Inc. (Bilag A).

Copyright Management Services Ltd. har på baggrund af [sagsøgtes] opfordring til at dokumentere, at selskabet er indehaver af eller på anden måde berettiget til at håndhæve rettighederne til filmen fremlagt aftale mellem Copyright Management Services Ltd. og Millennium Media Inc. (bilag 14). Copyright Management Services Ltd. har ikke herved dokumenteret, at der er sket en overdragelse af rettighederne til filmen til Millennium Media Inc. og/ eller, at Copyright

Management Services Ltd. har været berettiget til at håndhæve rettighederne til filmen. Aftalen mellem NU Image Inc. og Copyright CollectionsLtd., der er fremlagt som bilag 15, dokumenter heller ikke dette.

Da der ikke er fremkommet yderligere oplysninger, der dokumenter, at Copyright Management Services Ltd. er påtaleberettiget, afvises sagen.”

Retsbog af 4. december 2019 i sag BS-29954/2019-FRB

Retten afviste sagen, da MIRCOM ikke inden udløbet af den af retten fastsatte frist havde indleveret dokumentation for at være rette sagsøger eller i øvrigt at have myndighed til at råde over sagen.

Retsbog af 7. januar 2020 i sag BS-22137/2019-FRB

Ved retsbog af 23. december 2019 bad Retten på Frederiksberg sagsøger om at redegøre for, om sagsøger fastholdt påstanden i sagen, uanset at det påståede download i sagen, efter de fremlagte oplysninger, havde en ”Bit Field” angivelse på 49.

Retten bad i øvrigt sagsøger om – hvis kravet fastholdtes – at redegøre for, hvorfor det anførte ”Bit Field” tal ikke udgjorde et bevismæssigt problem i forhold til det rejste krav.

Retten bad endvidere sagsøger om bl.a. også at redegøre for, hvorfor der efter sagsøgers opfattelse ikke forelå retsfortabende passivitet. Retten bemærkede i tilknytning hertil, at det brev, man ifølge sagens bilag havde sendt til sagsøgte, var dateret den 18. januar 2018 og vedrørte en krænkelse, der angiveligt havde fundet sted den 29. maj 2016, hvorefter der – angiveligt på baggrund af en editionskendelse afsagt den 16. januar 2017 – blev indleveret stævning den 15. maj 2019.

Ved retsbog af 7. januar 2020 konstaterede Retten på Frederiksberg, at sagsøger ikke havde svaret på rettens henvendelse og således ikke havde indleveret nyt processkrift til efterkommelse af rettens pålæg.

Retten afviste herefter sagen.

Retsbog af 23. januar 2020 i sag BS-43373/2018-FRB

Sagen, der var anlagt af CMS, omhandlede aftaler, der efter det oplyste var indgået mellem MIRCOM og OL Entertainment Inc. (HardX) og mellem MIRCOM og CMS.

Retten fandt efter en konkret vurdering af de fremlagte bilag, at det allerede på det foreliggende grundlag var åbenbart, at CMS ikke var rette sagsøger. Retten afviste herefter sagen.

Sagen rejste i øvrigt spørgsmål i forhold til de forudsætninger, der lå bag CMS' beregning af det beløb, som CMS havde nedlagt påstand om betaling af (beregning i forhold til download og deling af en fuld dvd/spillefilm ud fra en anslået kostpris for en fuld dvd/spillefilm).

Af retsbogen af 13. januar 2020 fremgår om dette spørgsmål bl.a.:

”Retten skal endvidere bemærke, at det fremgår af stævningen, at den påståede ophavsretskrænkelser vedrører ”filmen” ”Big Booty Anal Cutie”.

Det er således først ved processkrift 1 – efter at retten havde pålagt CMS at fremkomme med nærmere dokumentation – at CMS har oplyst retten og [sagsøgte] (og det fortsat kun indirekte) om, at ”Big Booty Anal Cutie” ikke er en film, men en sekvens, en scene eller et kapitel, der angiveligt indgår i filmen/dvd'en ”Anal Cuties Vol. 5.”

Retten bemærkede endvidere, at sagen tilsyneladende vedrørte et download, ud for hvilket der i de fremlagte log-oplysninger var anført en ”Bit Field” værdi på 2.

Retsbog af 29. januar 2020 i sag BS-32236/2019-FRB

Sagen, der var anlagt af CMS, omhandlede en film, der var produceret af Zentropa.

Zentropa Administration ApS var rekvirent i den sag, hvor Retten på Frederiksberg afsagde kendelse, der pålagde det pågældende teleselskab at udlevere navne- og adresseoplysninger om (bl.a.) sagsøgte i sagen.

Af et brev, som Njord Law Firm efterfølgende, den 12. april 2017, skrev til den i sagen senere sagsøgte om den påståede ophavsretskrænkelser, fremgik, at Njord Law Firm rettede henvendelse ”på vegne af filmproducenten”. CMS var ikke nævnt i brevet.

Til støtte for sit anbringende om at være rette sagsøger fremlagde CMS bl.a. en aftale af 9. august 2019, som CMS gjorde gældende, at CMS havde indgået med Zentropa. Retten bemærkede bl.a., at sagen var anlagt den 17. juli 2019, og at den fremlagte aftale ikke bar nogen underskrift fra CMS.

Retten afviste sagen, idet retten bemærkede, at det ud fra sagens oplysninger var åbenbart, at CMS ikke var rette sagsøger.

Retsbøger af henholdsvis 29. januar 2020 i sag BS-35231/2019-FRB, 3. februar i sagerne BS-34686/2019-FRB, BS-26851/2019-FRB, BS-33941/2019-FRB og BS-34830/2019-FRB

Sagerne, der var anlagt af CMS, omhandlede alle film, der var produceret af Zentropa.

Sagerne blev afvist med tilsvarende begrundelse som i den ovenfor nævnte sag BS-32236/2019-FRB.